

NĚMECKO: PREZENTACE ADVOKÁTŮ NA INTERNETU PODLE NEJNOVĚJŠÍ JUDIKATURY NĚMECKÉHO SPOLKOVÉHO SOUDU (BGH) A PRAVOMOCI NĚMECKÝCH ADVOKÁTNÍCH KOMOR

Reklama zveřejňovaná advokáty a pro advokáty zaznamenává v Německu v posledních letech stále větší rozšiřování působnosti. Výraznou roli zde sehrál především rozsudek Německého spolkového soudu, který posuzoval zákaz reklamy advokátů článkem 12 německé ústavy (svoboda povolání), a tím alespoň od roku 1992 reklamu advokátů v zásadě povoloval. Nejaktuálnější problémy v praxi vyplývají z toho, že advokáti stále intenzivněji využívají internet jak k marketingovým účelům, tak i k právnímu poradenství. V posledních letech se tyto otázky objevovaly v mnoha soudních řízeních (většinou nižších instancí). Proto bude níže stručně nastíněna právní situace advokátů zveřejňující reklamu na internetu.

POVINNOST VĚCNOSTI

Zvláštnosti vyplývají z předpisů profesní etiky spolkového advokátního řádu (BRAO) a profesního řádu advokátů (BORA). Prvně jmenované jsou zákon, druhé jsou vydávány advokátními komorami. Zde se především neustále uvádí povinnost věcnosti § 43b BRAO a § 6 BORA. Pro výklad je třeba brát v úvahu, že podle názoru německého spolkového soudu již zákaz reklamy jako takový neexistuje. Až když jsou překročeny hranice veřejného zájmu, je třeba považovat reklamu za nepřijatelnou.

ZÁKAZ MATENÍ SPOTŘEBITELE

§ 43b BRAO je rovněž třeba vidět v kombinaci s § 1 a 3 UWG (zákon na ochranu proti nekalé soutěži, velice podobný § 41 a násl. českého ObchZ) a zakazuje určité druhy reklamy v případě matení spotřebitele, zlehčování a porušení

jiných pravidel hospodářské soutěže. V zásadě se projevuje tendence posuzovat záležitosti týkající se reklamy advokátů nejprve podle úpravy práva hospodářské soutěže, teprve poté dochází k přísnějšímu posouzení podle pravidel profesní etiky.

VYUŽÍVÁNÍ INTERNETU ADVOKÁTY

Nastíněný vývoj využívání internetu pro advokáty dne 25. 11. 2002 ukončila dvě rozhodnutí advokátního senátu Německého spolkového soudu (nejvyššího německého občanského soudu).

Hlavní rozhodnutí tohoto dne [usnesení AnwZ (B) 41/02] bude vzhledem ke své důležitosti zveřejněno v oficiální sbírce rozhodnutí spolkového soudu. Základem byl rozsudek advokátního soudu (komory pro advokátní právo zřízené při zemských vrchních soudech) v Berlíně, v němž bylo jistému právnímu zástupci zakázáno provozování domény „www.presserecht.de“ („tiskové právo“).

ŘÍZENÍ VE VĚCI „WWW.PRESSERECHT.DE“

Podle názoru advokátní komory, který převzal prvoinstanční soud, porušuje užívání této domény ustanovení § 43b BRAO ve spojení s § 6 BORA. Argumenty lze shrnout následovně:

Používání rodových jmen je sice podle pojetí německého spolkového soudu z hlediska práva hospodářské soutěže v zásadě přípustné, takovéto používání však podle specifických zásad profesní etiky není možné. Kdo takové označení používá, uvádí uživatele v omyl. Ti by na adrese